

DISSERTATIO CCII.

De Beata Virgine, Dei Matre. An ejus Conceptio immunis fuerit ab omni Originalis Culpa contagione? An habuerit debitum contrahendi originale peccatum? Et quid Ecclesia in ordine ad eandem Conceptionem observandum, vel in scribendo, vel in loquendo præscribat?

DE Deo-Homine Christo pertractantes, non extra ordinem est, ut de Beatissima ejus Genitrice Maria sermonem pariter instituamus; tum quia Filii, & matris gloria non tam communis, quam eadem est; ut docuit Cardinalis Petrus Damiani orat. 2., tum quoque, quia, quæcunque de matre dicimus, ad filium, vel tanquam ad Auctorem, vel ut ad principium, vel ut ad objectum, omnino referuntur. Igitur congruum ducimus Dissertationibus aliquot de Deipara disputare, & postmodum in Dissertationibus subsequenibus iterum de Christo differere. Conceptio quidem B. Virginis prima est, quæ Nobis se objicit pertractanda; & tanquam illa, quæ in primo ejusdem existentia instanti cæteras ejus glorias præcessit; & ut ea, quæ modo ardentiori cultu in Ecclesia celebratur. Unde hanc peculiarem instituimus Dissertationem, in qua, de illius a cujuscunque labis contagione immunitate, & de debito, quod in Maria, aut fuit, aut non fuit, culpam illam contrahendi, & de sensu Ecclesiæ, circa eandem, lato calamo pertractabimus.

Præsciendum igitur est primo, Conceptionem Virginis Mariæ, aliam esse activam, aliam esse passivam. Per activam intelligitur efformatio Corporis per opus conjugale exhibitum a Sanctissimis ejus Parentibus Joachimo, & Anna, per quam corpus aptum, ac dispositum ad recipiendum animam, diceretur. Per Conceptionem passivam intelligitur infusio animæ, & unio cum corpore sic organizato; quæ quidem conceptio passiva fit illo ipso instanti, quo anima rationalis unitur cor-

pori, membris omnibus, ac suis organis disposito, & apto. Status controversiæ non est de prima Conceptione, quæ dicitur etiam conceptio seminalis, quæ præcedit animæ infusionem; quia omnes concedunt eam non posse dici sanctam, quum Sanctitas non sit in massa corporea, sed in anima. Et in hoc sensu loquitur S. Thomas 3. par. qu. 27. art. 2., in quo scribit: *Quidam celebrant festum Conceptionis ergo videtur, quod in ipsa sua Conceptione fuerit sancta, atque ita quod ante animationem fuerit sanctificata.* Loquitur etiam S. Bonaventura 3. d. 3. p. 1. q. 1. *Si ergo sanctitas non fuit in Virgine ante animæ infusionem, non videtur inde quæ securum Conceptionis illius, utique seminalis, etiam solemnitate celebrare.* Igitur controversia est tantum de conceptione spiritali, seu passiva, in qua quaeritur, an eo instanti primo, quo anima B. Virginis unita fuit corpori, fuerit omnino immunis ab illa hæreditaria macula, quam omnes homines contrahunt, qui concipiuntur, & nascuntur opere maritali, propter vitiatam propaginem, & originem labefactam?

Præsciendum est secundo, nullam de hac controversia memoriam extitisse usque ad seculum Ecclesiæ duodecesimum. Omnes enim, qui præcesserant, sive Patres, sive Ecclesiæ Scriptores, nihil de Conceptione hac expressè, ac definitive scripserunt; Unde ipsorum testimonia pro parte negante afferri jure non possunt, quia de ipsa peculiariter non loquuntur, nec pro parte affirmante adduci valent, quia nihil etiam peculiariter pro ea affirmant. Omnes ergo generatim scribunt, ex quorum deinde generalibus implicitis, ac tacitis locu-